

Afvist klage over krav om sikring af skråning langs kommunevej pga. udgravning

Afvist klage over krav om sikring af skråning langs kommunevej pga. udgravning, fordi Vejdirektoratet ikke kan foretage bevisvurdering af, om der er foretaget udgravning.

Krav om sikring af skråning langs kommunevej

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 13. november 2006. Du har på vegne af D A/S klaget over K Kommunes afgørelse af 27. oktober 2006 om sikring af skråningen mod kommunevejen I-vej på ejendommen I-vej 26.

Som det fremgår nedenfor, indeholder vejloven¹ ikke bestemmelser om vedligeholdelse, forbedring eller retablering af en støttemur, som er en del af en bygning, der var opført før, vejen blev flyttet til det pågældende sted.

Om kommunen har kunnet stille krav om sikring mod udskridning af vejen pga. udgravning, kan vi ikke tage stilling til. En sådan vurdering kræver en bevisvurdering, vi ikke kan foretage.

Baggrund

Vejen I-vej er anlagt på en skråning med vejskellet på toppen af skråningen. 5. april 2006 væltede en del af en mur neden for vejen. Muren er den sidste væg af en bygning, der brændte i 1991. Muren, der stod for foden af og formentlig er gravet ind i skråningen, fungerede som støttemur for skråningen. Højden på muren var 3-4 m.

I 2005 blev forpladsen asfalteret. Forud for asfalteringen blev der optaget fundamenter, opbrudt betongulve, fjernet skorstensfundamenter og nedbrudt en tværgående væg udfor den væltede mur. Dette var den sidste oprydning efter branden i 1991.

Ældre kortbilag viser, at vejen oprindeligt er gået gennem ejendommen. Mellem 1930 og 1935 blev vejen flyttet op på toppen af skråningen. Bygningen eksisterede på dette tidspunkt.

Regelgrundlag

Den, som bygger, udgraver eller lignende ved en offentlig vej, skal træffe de foranstaltninger, der er nødvendige, for at sikre, at:

Der ikke opstår fare og ulempe for færdslen.

Vejarealet ikke skrider ud eller bliver beskadiget.

Dette fremgår af vejlovens § 101, stk. 3.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

¹ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 671 af 19. august 1999

Vi kan tage stilling til, om kommunen har truffet en lovlig afgørelse efter vejloven, jf. lovens § 4, stk. 1. Men vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn (vurdering) inden for lovens rammer.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen har fulgt vejlovens og forvaltningsloven² procedurer og krav. Men vi kan ikke foretage en bevisvurdering i sagen.

Konklusion

Vi kan oplyse, at der i vejloven ikke er mulighed for at kræve, at en støttemur til en offentlig vej, der befandt sig på stedet inden vejen, skal vedligeholdes af murens ejer. Hvis betingelserne i vejlovens § 101, stk. 3, er opfyldt, kan kommunen dog stille krav om, at den, der har foretaget udgravning eller lignende, skal sikre vejen mod at skride ud.

Vi må dog afvise at tage stilling til klagen over K Kommunes krav om, at ejeren af ejendommen I-vej 26 skal betale sikringen af skråningen.

Det skyldes, at vi ikke kan vurdere, om oprydningen efter branden i 1991 har haft en sådan karakter, at ejeren var forpligtet til at sikre vejen mod udskridning efter vejlovens § 101, stk. 3, fordi det kræver en bevisvurdering, som vi ikke kan foretage.

I mangel af enighed mellem parterne om dette, må spørgsmålet derfor afgøres af domstolene.

Vi foretager os herefter ikke mere i sagen. Vi vedlægger til orientering kopi af brev af 24. november 2006 fra K Kommune.

² Lov nr. 571 af 19. december 1985 med senere ændringer

